

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

tegen de uitspraak in zaak nr. _____ van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 19 maart 2008 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 juli 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van _____ (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 8 oktober 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 maart 2008, verzonden op 28 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr.
tegenwoordigheid van

lid van de enkelvoudige kamer, in
ambtenaar van Staat.

lid van de enkelvoudige kamer

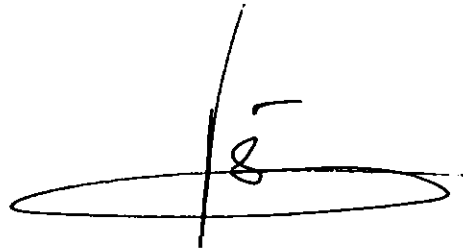
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2008

218-587.

Verzonden: 10 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center. There are some smaller scribbles to the right of the main 'V'.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: .

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 19 maart 2008

inzake

geboren op
nationaliteit Marokkaanse,
verblijvende te 's-Gravenhage,
eiseres,
gemachtigde mr. P.F.M. Gulickx,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. V.A.M. 't Hoen.

Procesverloop

Bij besluit van 11 juli 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met "medische behandeling" afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv). Tegen dit besluit heeft eiseres bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 oktober 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres beroep ingesteld.

Tevens heeft eiseres de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er (thans) toe strekt dat uitzetting van eiseres achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep.

De zaak is behandeld op de zitting van 28 februari 2008, waar eiseres is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is tevens verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of de weigering van verweerder om aan eiseres een verblijfsvergunning regulier te verlenen de rechterlijke toetsing kan doorstaan.

2. De rechtbank gaat daarbij uit van de volgende feiten en omstandigheden.

Op 23 februari 2007 heeft eiseres een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf vanwege medische redenen" aangevraagd zonder in het bezit te zijn van een geldige mvv. Uit de brief van eiseres van 20 februari 2007 heeft verweerder afgeleid dat eiseres een beroep heeft gedaan op de vrijstellingscategorie als bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Voorts heeft eiseres op 21 maart 2007 een brief naar verweerder gefaxtd waarin een beroep is gedaan op vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), de zogenaamde hardheidsclausule.

Eiseres heeft op 22 maart 2007 een ingevulde en ondertekende "Toestemmingsverklaring medische gegevens" overgelegd, alsmede een niet ondertekend schrijven van 2 maart 2007 van de psychiater . Gelet hierop is eiseres bij brief van 22 maart 2007 de gelegenheid geboden om binnen twee weken onderhavige aanvraag nader te onderbouwen met een volledig ingevulde en ondertekende verklaring omtrent haar medische situatie. De op 30 maart en 3 april 2007 ingediende uitstelverzoeken van eiseres heeft verweerder op 3 april 2007 afgewezen omdat eiseres reeds bij het indienen van de aanvraag in de gelegenheid is gesteld om haar aanvraag te completeren door een volledig ingevulde en ondertekende verklaring omtrent haar medische situatie te overleggen. Verweerder heeft daarvoor verwezen naar het gestelde in paragraaf B8/4.3.1. van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: Vc 2000). Vervolgens heeft eiseres op 4 april 2007 een ingevulde verklaring omtrent medische gegevens gefaxtd. Op 5 april 2007 heeft eiseres wederom een ingevulde verklaring omtrent haar medische situatie gefaxtd waarin staat dat huisarts . Eiseres zou behandelen voor haar medische klachten. In deze verklaring is niet vermeld of deze huisarts in het register van Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (hierna: BIG), danwel het Nederlands Instituut van Psychologen (hierna: NIP) geregistreerd staat.

3. Verweerder heeft het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) bij brief van 24 april 2007 verzocht om een onderzoek in te stellen. Vervolgens heeft het BMA aan huisarts . te Den Haag, op 25 april 2007, 16 mei 2007 en 4 juni 2007 brieven verzonden inhoudende verzoeken om medische informatie en is hier op 8 juni 2007 telefonisch contact over geweest. Tevens heeft het BMA aan I. Tevreden, behandelmedewerker huisartsen r . , Lijnbaan te (hierna: de GGZ-instelling) op 25 april 2007, 16 mei 2007 en 4 juni 2007 brieven verzonden inhoudende verzoeken om medische informatie en is hier op 8 juni 2007 en 11 juni 2007 telefonisch contact over geweest.

4. Het BMA heeft verweerder op 12 juni 2007 meegedeeld dat op bovengenoemde verzoeken om informatie geen reactie is ontvangen en dat na beoordeling door een medisch adviseur is geconcludeerd dat onvoldoende medische informatie in het dossier aanwezig is om tot een zorgvuldig medisch advies te kunnen komen. Vervolgens heeft het BMA verweerder op 20 juni 2007 bericht dat er alsnog op 14 juni 2007 medische informatie is ontvangen van huisarts . Deze inhoud is door de medisch adviseur bestudeerd. Gelet op het feit dat medische informatie van de GGZ-instelling ontbreekt is door de medisch adviseur geconcludeerd dat onvoldoende medische informatie aanwezig is om tot een zorgvuldig medisch advies te komen.

Bij de nadere gronden van bezwaar heeft eiseres het BIG-registratienummer en een medische verklaring van 14 augustus 2007 van huisarts . overgelegd. Tevens is ook een medische verklaring van waarnemend huisarts . van 1 augustus 2007 overgelegd en nogmaals de niet ondertekende verklaring van psychiater . van 2 maart 2007.

5. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000, aangezien eiseres met de in bezwaar overgelegde medische verklaringen nog altijd niet de door de medisch adviseur noodzakelijk geacht informatie van de andere door eiseres gestelde behandelaar (GGZ-instelling) is overgelegd. Volgens verweerder is niet gebleken dat zodanige informatie inmiddels wel is overgelegd. Bovendien was de bij brief van 22 augustus 2007 overgelegde informatie van huisarts en psychiater reeds bekend. Van de waarnemend huisarts is geen BIG of NIP registratienummer bekend en is de verklaring van psychiater nog altijd niet ondertekend, zodat daar door verweerder geen waarde aan kan worden gehecht. Nu eiseres zelf geen verdere medische gegevens heeft overgelegd is nader onderzoek naar de stellingen van eiseres onmogelijk gemaakt, hetgeen naar de mening van verweerder voor rekening en risico van eiseres dient te komen. Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule, omdat de gronden die eiseres daartoe aanvoert asielgerelateerd zijn en derhalve niet in een reguliere procedure thuishoren.

In beroep neemt verweerder de stelling in dat de grond van eiseres dat het gelet op het feit dat zij ten tijde van het bestreden besluit hoog zwanger was, niet verantwoord voor haar was om te reizen, en het beroep op artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 gelet op het ex tunc-karakter van het bestreden besluit te laat naar voren is gebracht.

Subsidiar stelt verweerder zich op het standpunt dat het beroep op artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder a van de Vb 2000 niet opgaat, omdat eiseres niet aan de vereisten in dat artikel voldoet. Eiseres is immers geboren op en is op 13 februari 1984 uitgeschreven uit de Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens met de vermelding 'in verband met vertrek naar Marokko', zodat eiseres slechts twee en een half jaar rechtmatig in Nederland heeft verbleven.

6. Eiseres stelt zich op het standpunt dat het voor eiseres gelet op haar lichamelijke en psychische klachten niet verantwoord is om naar Marokko te reizen. Bovendien was zij ten tijde van het bestreden besluit hoog zwanger. Dat verweerder onvoldoende medische informatie heeft om een advies van het BMA te verkrijgen is niet voor rekening en risico van eiseres. Het lag op de weg van verweerder om eiseres er op te attenderen dat er onvoldoende medische informatie aanwezig was. Nu verweerder dat niet heeft gedaan mag deze niet de conclusie trekken dat een behandeling in Marokko mogelijk is.

Eiseres stelt zich voorts op het standpunt dat zij voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komt op grond van artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000, omdat zij aan de daarin gestelde eisen voldoet.

Eiseres stelt zich ten slotte op het standpunt dat het vasthouden van verweerder aan het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Eiseres is op zesjarige leeftijd door haar ouders gedwongen om samen met het gezin terug te keren naar Marokko en is vanaf haar veertiende levensjaar door haar vader mishandeld. Voorts is eiseres op zeventienjarige leeftijd uitgehuwelijkt aan een man van vijftig jaar met wie zij beslist niet in het huwelijk wilde treden. Om dit te voorkomen is eiseres naar Nederland gevlucht. Doordat zij heeft gebroken met haar gehele familie is het voor haar onmogelijk terug te keren naar Marokko om daar een mvv-procedure te starten en af te wachten. Eiseres stelt dat er voor haar een levensbedreigende situatie in Marokko is ontstaan.

Bovendien heeft eiseres geen affiniteit met Marokko en is zij ingeburgerd in Nederland.

7. De rechtbank overweegt als volgt.

8. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

9. Eiseres was ten tijde van de aanvraag niet in het bezit van een geldige mvv. Eiseres stelt dat zij op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder a, en vierde lid van het Vb 2000 is vrijgesteld van het mvv-vereiste.

10. Op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

11. In hoofdstuk B8/4 van de Vc 2000 is verweerders beleid verwoord, inhoudende dat ter beoordeling van de vraag of het gelet op de gezondheidstoestand van eiseres verantwoord is om te reizen, het BMA kan worden verzocht om advies uit te brengen omtrent de medische situatie van eiseres. Om het BMA om advies te kunnen vragen dient eiseres tenminste een toestemmingsverklaring medische gegevens te overleggen, alsmede een gedagtekende en ondertekende schriftelijke verklaring van zijn of haar medische behandelaar(s), waaruit blijkt:

- de naam, het adres en het registratienummer van het register van BIG of het NIP van de behandelaar(s);
- dat de vreemdeling medische klachten heeft, waarvoor hij door de behandelaar(s) wordt behandeld;
- wat de aard is van de medische klachten.

Dit beleid is niet kennelijk onredelijk.

12. Nu eiseres niet de informatie van de door eiseres gestelde medische behandelaar (GGZ-instelling) heeft overgelegd, is onvoldoende medische informatie overgelegd om een medisch advies op te stellen, zodat de conclusie gerechtvaardigd is dat niet is gebleken van een medische behandeling waaraan eiseres verblijfsrechten zou kunnen ontleen. Verweerder heeft derhalve op goede gronden eiseres geen vrijstelling verleend op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000. De stelling dat in geval van onvoldoende inzicht in de gezondheidstoestand van eiseres ten tijde van het bestreden besluit er ook onvoldoende grondslag is voor het oordeel dat eiseres in Marokko adequaat kan worden behandeld, treft geen doel, nu verweerders besluit niet op het laatste aspect is gebaseerd. Verweerder heeft immers, onder verwijzing naar de brieven van het BMA van 12 juni 2007 en 20 juni 2007, aangegeven dat onvoldoende informatie in het dossier aanwezig is om tot een zorgvuldig medisch advies te komen.

13. De stelling, dat het voor eiseres niet verantwoord is om te reizen, omdat zij ten tijde van het bestreden besluit hoog zwanger was, kan geen doel treffen, nu deze stelling niet voorafgaand aan het bestreden besluit aan verweerder kenbaar is gemaakt en verweerder mitsdien hiermee in het bestreden besluit geen rekening kon houden.

14. Dat eiseres in aanmerking zou komen voor een vrijstelling op grond van artikel 3.71, tweede lid, sub a, van het Vb 2000, omdat zij vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig in

Nederland heeft verbleven voor haar negentiende levensjaar, treft evenmin doel nu eiseres deze vrijstellingsgrond – die zij eerst in beroep heeft genoemd - niet (met bewijsstukken) heeft onderbouwd.

15. Eiseres is verder van mening dat het vasthouden aan het mvv-vereiste door verweerder een onbillijkheid van overwegende aard met zich meebrengt zoals bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

16. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de rechtbank zich terughoudend dient op te stellen bij de toetsing aan artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, waarbij zij aantekent dat de reikwijdte van dit artikellid uiterst beperkt is. Een beroep op de in dit artikellid genoemde onbillijkheid wordt slechts in zeer uitzonderlijke en individuele gevallen gehonoreerd. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de door eiseres naar voren gebrachte omstandigheden onvoldoende grondslag bieden voor toepassing van de hardheidsclausule in de onderhavige procedure. Het enkele feit dat eiseres is gevlucht uit haar land van herkomst teneinde tegen te gaan dat zij wordt uitgethuwelijkt, vormt geen grond om haar vrij te stellen van het mvv-vereiste. Voor zover er voor eiseres in het land van herkomst een levensbedreigende situatie is ontstaan nu zij heeft gebroken met haar familie, kan eiseres bescherming inroepen van de lokale autoriteiten in haar land van herkomst. Voorts zijn deze omstandigheden gronden die, gelet op de strikte scheiding die de wetgever heeft beoogd tussen asiel- en reguliere zaken, buiten de beoordeling vallen van de toepassing van de hardheidsclausule in het kader van het mvv-vereiste. Dat eiseres geen affiniteit heeft met Marokko en is ingeburgerd in de Nederlandse samenleving, heeft verweerder niet hoeven aan te merken als zeer uitzonderlijke omstandigheden. Met de door haar aangevoerde omstandigheden onderscheidt eiseres zich niet van andere vreemdelingen die geen rechtmatig verblijf hebben in Nederland. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet is gebleken van dusdanig bijzondere feiten en omstandigheden, dat moet worden geconcludeerd dat sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard op grond waarvan eiseres dient te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste.

17. Gelet op het voorgaande kan de beslissing van verweerder om eiseres niet in het bezit te stellen van de gevraagde verblijfsvergunning wegens het ontbreken van een mvv zoals bedoeld in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, de rechterlijke toets doorstaan.

18. Het beroep is derhalve ongegrond.

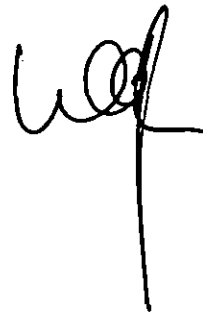
19. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

20. Mitsdien wordt beslist als volgt.

Bestissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. W.P.C.G. Derksen als rechter in tegenwoordigheid van
B.C.T. Rabou-Coort als griffier en in het openbaar uitgesproken op 19 maart 2008.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **28 MAART 2008**

Merhottein C.S.:Advocaten

De Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

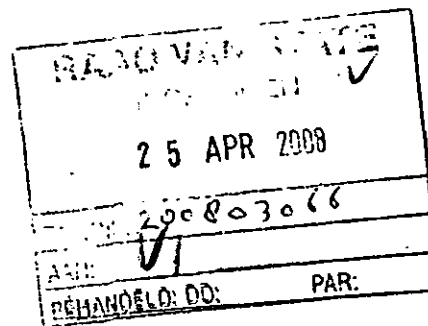
Fax: 070-3611380

VAX

Breda, 24 april 2008

Inzake: 1 - hoger beroep

Uw ref.:

Geachte mevrouw, mijnheer,

1. Namens appellante, mevrouw _____, voor wie als gemachtigde optreedt de advocaat en procureur mr. D.J. Merhottein, die bepaaldelijk gevolmachtigd in hoger beroep is en dit hoger beroepschrift ondertekent en namens appellante indient, met het recht van substitutie, en die woonplaats kiest te Breda aan de Chassésingel nr. 4.

2. Appellante komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, van 19 maart 2008, verzonden op 28 maart 2008, (procedurenummer AWB 07/40555), waarbij is bepaald dat het beroepschrift tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 8 oktober 2007, waarbij appellante het recht op een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is afgewezen, ongegrond verklaard is, van welke uitspraak een afschrift is bijgesloten.

3. Appellante kan zich met voormelde uitspraak van de rechtbank niet verenigen, omdat appellante zich op het standpunt stelt dat haar beroep wel gegrond verklaard had dienen te worden, op grond waarvan hierbij hoger beroep bij uw Raad van State wordt ingesteld en uw Raad van State wordt verzocht voor gemelde uitspraak, waarvan hoger beroep, te vernietigen en deze zaak terug te verwijzen naar de rechtbank voor verdere afdoening, althans datgene te beslissen hetgeen uw Raad van State goeddunkt.

4. Appellante wenst de navolgende grieven tegen voorgemelde uitspraak naar voren te brengen:

Grief 1

5. De uitspraak van de rechtbank Breda is in strijd met het recht aangezien de rechtbank in strijd met het motiveringsbeginsel heeft nagelaten om deugdelijk te motiveren dat de gezondheidstoestand van appellante het zou toelaten om te reizen naar Marokko.

6. Appellante heeft de gezondheidsklachten met redenen onderbouwd en de verweerder heeft nagelaten de psychische toestand nader te onderzoeken. Hierdoor is er geen sprake van een evenwichtige belangenafweging en verweerder heeft niet in redelijkheid tot het betreffende besluit kunnen komen.

25-4-2008

1

7. De rechtbank heeft de miscommunicatie toegerekend aan appellante en geen nadere motivering hiervoor gegeven. Dit is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

8. Appellante heeft bij de rechtbank een beroep gedaan op artikel 17 lid 1 onder Vreemdelingenwet aangezien de gezondheidstoestand van appellante het niet toelaat om te reizen. Appellante heeft mentale en lichamelijke klachten en problemen op grond waarvan het volstrekt onverantwoord is om te reizen. De rechtbank heeft ten onrechte de handelswijze van de verweerder niet vernietigd en geaccordeerd terwijl appellante door verweerder niet werd onderzocht en met het onderzoek van verweerder kon in alle redelijkheid niet worden volstaan.

Grief 2

9. In strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel heeft de rechtbank geoordeeld dat appellante onvoldoende medische informatie heeft overgelegd om een medisch advies op te stellen.

10. Aangezien is nagelaten om zorgvuldig alle relevante feiten en omstandigheden te onderzoeken, is het bestreden besluit in strijd met het beginsel van de zorgvuldige voorbereiding zoals gecodificeerd in artikel 3:2 AWB aangezien niet alle benodigde kennis is vergaard omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

11. Ter zake van de medische verklaringen is er het nodige verkeer gegaan in de bezwaarprocedure, maar het is onrechtvaardig en onrechtmatig dat de miscommunicatie tussen partijen voor rekening en risico van appellante te laten komen. Appellante heeft momenteel buiten haar schuld geen vaste woon of verblijfplaats in Nederland, hetgeen de communicatie en onderlinge afstemming bemoeilijkt. Dat laat echter onverlet dat zij al het redelijkerwijze mogelijke zal doen om de nodige medewerking te verlenen aan de benodigde medische verklaringen. Appellante is van mening dat er in het geval van onvoldoende inzicht in de gezondheidstoestand van appellante ten tijde van het bestreden besluit, er ook onvoldoende grondslag is voor het oordeel dat appellante in Marokko adequaat kan worden behandeld (vergelijk Afdeling rechtspraak Raad van State 9 juli 1991, 1).

12. Appellante is nog steeds, zoals ook ten tijde van de bezwaarprocedure, bereid om haar inspanningen aan te wenden ten behoeve van de benodigde medische verklaringen, zoals verweerder heeft verzocht. Appellante biedt aan om de nodige medische verklaringen als nog te verzorgen.

Grief 3

13. In strijd met het recht heeft de rechtbank overwogen dat appellante de stelling dat zij in aanmerking zou komen voor een vrijstelling op grond van artikel 3.71, tweede lid, sub a, van het vb 2000, omdat zij vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig in Nederland heeft verbleven voor haar negentiende jaar, niet heeft onderbouwd.

14. Appellante voldoet aan artikel 3:71 lid 2 sub a Vreemdelingenbesluit aangezien appellante namelijk vanaf 0 tot en met 6 jarige leeftijd van appellante in Nederland heeft verbleven en niet het hoofdverblijf buiten Nederland heeft verplaatst. Zowel in bezwaar als in beroep heeft appellante aangegeven dat zij van haar 0 tot 6 jarige leeftijd in Nederland heeft gewoond en de verweerder

was hiervan dus op de hoogte. Verweerder heeft deze stelling van [redacted] niet betwist tot het moment van zitting. Pas op de rechtbankzitting heeft verweerder dit wel betwist. Derhalve bestond er onvoldoende gelegenheid voor appellante om adequaat en terstond op dit standpunt te kunnen reageren met de nodige bewijsmiddelen zoals de rechtbank dat verzocht en heeft verlangd. Ten onrechte heeft de rechtbank verlangd dat [redacted] terstond de verlangde bewijslast zou leveren. Als vanzelfsprekend bleek dit feitelijk onmogelijk om bewijsdocumentatie ter zitting uit de hoge hoed te toveren. De behandelwijze van de rechtbank is in strijd met het beginsel van hoor en wederhoor. Van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak kan derhalve niet worden gesproken. Ter zitting heeft [redacted] aan de rechtbank verzocht om een nadere termijn te gunnen om de verlangde bewijsdocumentatie alsnog te leveren. In strijd met de regels van een goede procesorde werd deze termijn niet vergund. De behandelwijze door de rechtbank is tevens in strijd met een goede procesorde en de bewijslastregels aangezien ter rechtbankzitting verweerder slechts heeft gesteld dat [redacted] voldeed aan de voorwaarde dat zij de eerste zes jaren van haar leven in Nederland heeft gewoond maar daarvoor werd geen enkele bewijslast of onderbouwende documentatie aangeleverd. De uitspraak van de rechtbank is in strijd met het recht en het motiveringsbeginsel omdat de enkele stelling van verweerder inzake de eerste zes levensjaren door de rechtbank voor waar wordt aangenomen, terwijl de stelling van het tegengestelde door [redacted] zonder nadere gelegenheid voor de aantoning daarvan voor onwaar wordt aangenomen en de rechtbank heeft niet dan wel in onvoldoende mate gemotiveerd waarom de rechtbank wel waarde hecht aan de stelling van verweerder maar geen waarde hecht aan de stelling van [redacted]. Onder de gegeven omstandigheden had de rechtbank in ieder geval een nadere termijn moeten verlenen om de bewijsmiddelen aan te leveren en dat heeft de rechtbank niet gedaan.

15. De rechtbank had de wederpartij een onderzoek moeten instellen naar de stelling van [redacted]. Door niet nader te onderbouwen waarom de stelling van [redacted] onjuist zou zijn, heeft de rechtbank bovendien in strijd met het motiveringsbeginsel gehandeld.

16. [redacted] is bereid om haar inspanningen aan te wenden ten behoeve van het verkrijgen van bewijsdocumentatie waaruit blijkt dat [redacted] in deze periode in Nederland hoofdverblijf heeft gehad.

Grief 4

17. In strijd met het recht heeft de rechtbank onder meer overwogen dat het vasthouden aan het mvv-vereiste door de staatssecretaris van Justitie geen onbillijkheid van overwegende aard met zich meebrengt zoals bedoeld in artikel 3:71, vierde lid van het [redacted]. De rechtbank heeft in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel alsnog geen onderzoek ingesteld naar de feiten, er is dus geen sprake van een zorgvuldige voorbereiding van het besluit.

18. De rechtbank heeft onder de gegeven omstandigheden artikel 3:71 lid 1 Vreemdelingenbesluit ten onrechte niet toegepast terwijl er wel degelijk sprake is van onbillijkheid van overwegende aard. In de eerste plaats heeft [redacted] de eerste zes jaren van haar leven in Nederland gewoond. Vervolgens hebben de ouders van [redacted] haar op zesjarige leeftijd meegenomen naar Marokko waar zij in de tweede plaats volstrekt geen affiniteit mee had. [redacted] werd in de derde plaats vanaf haar veertiende door haar vader mishandeld en moest verplicht binnen blijven. Vervolgens werd [redacted] in de vijfde plaats tegen haar wil uitgehuwelijkt aan een man van 50 jaar. [redacted] is vervolgens terug naar Nederland gevlucht. Bij terugkeer naar Marokko wordt [redacted] in de zesde plaats opnieuw met de dreiging van haar familie geconfronteerd inzake de verwachte uithuwelijking dan wel ernstige dreiging vanwege de niet-nakoming daarvan.

19. De onbillijkheid is er daarom met name en ondermeer in gelegen dat terugkeer van appellante naar Marokko een levensbedreigende situatie voor appellante zou betekenen waartegen de lokale autoriteiten in het land van herkomst haar niet kunnen beschermen. Terugkeer naar Marokko is onverantwoord. De rechtbank heeft ten onrechte aan het bovenstaande geen althans onvoldoende waarde gehecht.

20. De onbillijkheid is er tevens met name in gelegen dat appellante volstrekt geen affiniteit of binding heeft met Marokko terwijl zij volledig is ingeburgerd in Nederland en alleen binding heeft met Nederlandse mensen in Nederland en de Nederlandse normen en waarden en de Nederlandse cultuur en gewoonten.

21. De onbillijkheid is er tot slot met name in gelegen dat appellante een vrouw is met beperkte middelen en mogelijkheden en appellante daarom in een zeer zwakke en kwetsbare positie verkeert zowel ten aanzien van haar mogelijkheden om een eigen en zelfstandige positie in Marokko op te bouwen of te verwerven als wel ten aanzien van de mogelijkheden van appellante om zich tegen de eigen familie te verweren.

22. In het bestreden besluit is niet adequaat gemotiveerd waarom de aangedragen feiten in relatie tot de persoonlijke omstandigheden van appellante niet heeft geleid tot verlening van de aangevraagde vergunning tot verblijf om humanitaire redenen (motiveringsgebrek; vergelijk Afdeling rechtspraak Raad van State 8 mei 1992, no. R02.90.4477(mr. Van der Weel).

Grief 5

23. Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep niet gegrond verklaard. Voor de toelichting op deze grief wordt verwezen naar het bovenstaande.

Grief 6

24. Ten onrechte heeft de rechtbank het verzoek voor een proceskostenvergoeding afgewezen. Voor een toelichting op deze grief wordt tevens verwezen naar het bovenstaande.

SAMENVATTING

25. Samenvattend is appellante derhalve van oordeel dat op grond van met name hetgeen is overwogen in de grieven 1 tot en met 6 de rechtbank heeft geoordeeld in strijd met het recht ten gevolge waarvan de rechtseenheid en de rechtsbescherming van de appellant in het geding is en er sprake is van belang voor de rechtsontwikkeling.

26. Appellante verzoekt uitdrukkelijk om te worden gehoord op dit hoger beroepschrift.

27. Een afschrift van deze brief heb ik gezonden aan de Staatssecretaris van Justitie.

28. Deze brief zend ik u alleen per fax.

29. Behoudens andersluidende berichten van u per ommegaande, neem ik aan dat u geen griffierecht in deze zaak in rekening brengt.

Merhottein C.S.:Advocaten

5

30. Op grond van het voorafgaande verzoekt appellante aan uw raad van state het hoger beroep gegrond te verklaren en terug te verwijzen naar de rechtbank voor verdere afdoening op grond van uw uitspraak.

Hoogachtend,
uw dw
D.J. Merhottein
Gemsachtigde

bijlage(n) : (afschrift van) voorgemelde uitspraak van de rechtbank

25-4-2008

5